

Független, bűnpártoló értelmiségek

Napjaink nagy fegyvercsörtetésében elegánsan átsiklottunk egy olyan történet felett, amely negyven honi értelmiségit tenne erkölcsi nullává, ha mi, magyarok az utóbbi időkben nem szoktunk volna hozzá, hogy a megvetendő, morális senkik csak mi lehetünk. Ugyanis ez a negyven értelmiségi már egy hete nem teszi meg azt a gesztust, amelyet kiegyensúlyozott közéleti viszonyok között meg kellett volna tennie – azt tudniillik, hogy arcát a földnek fordítva, fejére hamut

szórva, ruháját megszagatva bocsánatért esedezzen a magyar nemzetnél. Annál a nemzeti közösségnél, amelyet ők előszeretettel mutatnak be a külvilág felé antiszemiták, fasiszták, rasszisták gyűlevész hadaként.

Ha valaki nem emlékezne rá: nem is oly régen román egy csoportja a strasbourgi emberi jogi bírósághoz fordult azért, hogy tagjai politikai menedékjogot kapjanak, mondván: őket etnikai alapon üldözik Magyarországon. Ahol – ne feledjük – akkoriban éppen Orbán Viktor kormánya regnált. És a derék frankok – akik országismeretének alapos és mélyenszántó voltát a trianoni békeszerződés is ékesen bizonyítja – rögvést befogadták az üldözött, megalázott és minden bizonnyal lépten-nyomon erőszakos halállal fenyegetett zámolyi románokat. Ennek kapcsán mélyen tisztelt honi liberálisaink ország-világnak ellelkendezhették, hogy országunkban a fránya, fasiszta Orbán-kormány mekkora nagy fajgyűlöletnek enged szabad teret. Mondták ezt annak a hármaskörnek a képviselőjében, amelynek érvényesülését Frankhonban mostanság felgyújtott zsinagógák, lerombolt zsidó síremlékek és véresre vert arab emberek tanúsították. Mindenesetre ők – a negyven mértékadó értelmiségi – megírták szívhez szóló levelü-

ket. A Francia Köztársaság akkori miniszterelnökének, *Lionel Jospin*nek. Nyilván abból a történelmi tényből kiindulva, hogy a Francia Köztársaság mindig kész volt segíteni a magyarországi kisebbségek problémáin – legutóbb éppen a népek önrendelkezési jogának érdekében csökkentve harmadára hazánk területét, a Kárpát-medencei magyarság egyharmadát idegen hatalmak maratalékaul hagyva.

Persze mit se törődünk a múlttal. Ha jönnek a zámolyi románok – akkor aláírni kell. Bizonyítandó, hogy a magyar kormány – ha jobboldali – fajgyűlölő, rasszista és fasiszta is. Ezért hát aláírunk. Többek között *Eörsi István* és *Esterházy Péter* írók, *Halmai Gábor* Soros-elnök, *Horváth Aladár* demokratikus módon megválasztott roma képviselő, *Konrád György* rokonait nem besúgó tollforogató, valamint *Lengyel László* jósfenomen, *Tamás Gáspár Miklós* filozófus és ellenkezőművész, illetve az azóta elhunyt *Vásárhelyi Miklós*, hajdani szabad népes harcostárs – *Vásárhelyi Mária* apja. Ők azok a jeles és pártfüggetlen magyar szabadságharcosok, akik hősiiesen, minden üldöztetés ellenére fel merték hívni a világ figyelmét arra, hogy minálunk bizony gaz fajüldözés folyik, ami miatt szegény *Krasznai Krisztián* és pereputtya kénytelen Frankhonba menekülni, nehogy rájuk sújtsa az orbáni rasszista igazságszolgáltatás posztnyilasok által keményre edzett ökle.

Aztán beütött a ménkü. Tudniillik a múlt héten Krasznai Krisztiánt – az orbáni fasizmus elől menekülő egyik főalakját – a Medgyessy-kormány által szavatolt pártatlanságú, független magyar bíróság tizenegy évi letöltendő börtönbüntetésre ítélte gyilkosság bűntette miatt.

Tisztelt negyven „független” értelmiségek! Talán elérkezett a megfelelő alkalom arra, hogy – azon lapok hasábjain, ahol levelüket közzétették – elhatárolódjanak egykori tettüktől. Ugyanis a rágalmozás mostanság honunkban – még akkor is, ha egy egész nemzetre alkalmazzák – büntetendő.

A bűnpártolás büntetőjogi kategóriájáról pedig szó se essék...